

omasugused, see saab teistele naeruks. See-
pärast jäägu igaüks nende juure, kes enese
sugused on, ja ärgu muretsugu mite suuremaid
asju, mis tema üle mõistuse läib.

Kalja tilgad.

Elu iga. „Kas sina wana oled?“ küsis
härja oma teenri käest. — „Kuumaärt härja!“
kostis teener, „olen kahelümneühe aastane —
muidu oleks ma wanem olnud, aga sellepärast
et ma naist ei taha wõta.“

Hoidja. Kord seisis üks püssirohu kirst
kange kõue müristamise ajal linna lagedal,
ja soldat seisis wahiks juures. — „Aga kui
nüüd pikne kirstu pihta lööb! — mul on
dieta hirm,“ ütles üks eemalt mõõdamineja
oma seltsimehele. „Lühi kartus!“ ütles teine,
„eks sa näe, et seal waht juures on.“

Uulitsal. Isand: Missugune hulgu
sulle seesuguse rumala moodiga kuue tegi?
Poiss: Teie mitte.

Härja: „Kus sa hull ronid.“

Külamees: „Kus härja! ärge pange
paha, ma tahtsin kodu minna.“

Härja: „See on ju telegraphi post.“

Külamees: „Just sellepärast ma senna
otsa ronin, et ma ruttem kodu saan; naised
lapsed on mul kodu nalgas; unustasin leiwa
kambri wõtme tasku!“

Laisk pois, kes kedagi õpida ei tahtnud,
nägi ükskord hulk teisi poisja jões suplemat;
tema tõmbas riided seljast maha ja kargas
kohe sisse, et ujuma hakata, aga wajuks kui
kiwi põhja. Teised tõmbasid teda wälja. Oma
õnnetust kahjatsedes õhkas ta: „ei ma enne
enam oma jalga wette pista, enne kui uju-
mise ameti kätte saan.“